

Nr 77.

Av herr **Mårtensson** i Uddevalla m. fl., om höjning av maximigränsen för lån ur fonden för fiskerinäringens befrämjande.

För att underlätta möjligheterna för fiskare att anskaffa fiskebåtar, motorer och annan maskinell utrustning för båtarna samt fiskredskap kan lån erhållas ur fonden för fiskerinäringens befrämjande. Lånen är maximerade enligt kungörelsen 313/1948 till ett högsta belopp av 60 000 kronor.

Dessa lån har haft den allra största betydelse för den svenska fiskarbefolkningen och har i hög grad medverkat till att fartygsbeståndet i den svenska fiskeflottan så gott som helt äges av fiskarna själva. Lånens maximibelopp står emellertid numera ej i proportion till anskaffningskostnaderna för en modern fiskebåt med utrustning. Kraven på större effektivitet i fisket, de allt längre avstånd från hemorten som fisket numera bedrivs på både av våra västkust- och våra östersjöfiskare samt kraven på större säkerhet och bekvämlighet ombord i båtarna har gjort att dessa de senare åren byggts betydligt större och försetts med kraftigare motorer än vad som tidigare varit fallet. Utrustning med ekolod, radiopejling och radiotelefon samt större och dyrbarare redskap och annan utrustning tillsammans med de stegrade priserna har gjort att fiskerilånens maximibelopp numera endast täcker en mindre del av kostnaderna för anskaffande av en modern fiskebåt. Kostnaderna för en dylik båt med utrustning av det slag som nu blivit allmän på västkusten kan med dagspriser beräknas till cirka 300 000 kronor. Vid fiske i Östersjön användes i allmänhet något mindre båtar men även där sker en allmän övergång till större och dyrbarare båtar och utrustning.

Då det är synnerligen önskvärt, att de svenska fiskarna även i fortsättningen kan hävda sig i den allt hårdare konkurrensen på de stora internationella fiskområdena, som ofta ligger på betydande avstånd från våra kuster, och att den svenska fiskeflottan även i fortsättningen kommer att stanna i fiskarbefolkningens ägo, är det en trängande nödvändighet att en justering uppåt av maximigränsen för lånebeloppen sker.

På grund av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen för sin del måtte besluta att maximigränsen för lån ur fonden för fiskerinäringens befrämjande höjes från 60 000 till 120 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1953.

J. W. Mårtensson,
Uddevalla.

Gösta Andersson,
Möln dal.

Carl E. Johansson,
Torp.